

[Indenrigsministeren]

der bringer den lidt ud over det, som er det grundlæggende i normalstyrelsesvedtægten. Jeg har den største respekt for det kommunale selvstyre, og det har jeg også på dette punkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 1038

6) Til *undervisningsministeren* af:

Steen Folke (VS):

»Har ministeren planer om at udhule den nærdemokratiske medindflydelse, som folk i et skoledistrikt har i forbindelse med beslutninger om nedlæggelse af skoler?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren er bekendt med, at der i ministeriet arbejdes med forskellige mulige administrative eller lovgivningsmæssige ændringer, som alle har det sigte at udhule bestemmelserne om folkeafstemning i folkeskolelovens § 22.

Som bekendt tillægger disse regler ikke engang i deres nuværende udformning beboerne nogen afgørende kompetence, men de giver en mulighed for at udskyde nedlæggelsen af en skole, som er besluttet i kommunalbestyrelsen. Det kræves, at mindst 60 pct. af de stemmeberettigede stemmer for en udskydelse, men der er folk både i kommunerne – ikke mindst i Kommunernes Landsforening – og i staten, som finder det for ubekvem, at folk kan få denne beskedne medindflydelse på forholdene i deres lokalområde. Derfor overvejes det f.eks. at hæve kravet om 60 pct. til 80 pct., hvilket vil gøre det så godt som umuligt at samle det nødvendige antal stemmer. Andre ændringer er også under overvejelse, men med samme sigte. Hvis de gennemføres, kan politikere og teknokrater i stat og kommune i fred og ro gennemføre de lukninger af skoler, som de finder passende, hen over hovedet på folk. Det vil gøre det lettere at få gennemført de besparelser, staten stiller krav om. Men ministeren kan være forvisset om, at det også vil øge svælget mellem dem, der leder, og dem, der bliver ledet. Dette svælg er rigelig stort i forvejen. Der er brug for en styrkelse, ikke en udhuling af nærdemokratiet.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Når man ser på det stillede spørgsmål og derefter kaster et blik på længden af folketingets dagsorden i dag, er det unægtelig fristende at bidrage til dagsordenens rimelige og hurtige afvikling ved bare at besvare spørgsmålet med et nej, men jeg vil alligevel tilføje et par ord.

Jeg finder, at grundprincippet om borgerens indflydelse på nedlæggelser af skoler er rigtigt. Man kan diskutere reglerne for dette princip, men fundamentalt er det rigtigt.

Men ingen, heller ikke hr. Steen Folke, kan lukke øjnene for, at især de store bykommuner med bycentre, der jo i stigende grad affolkes, står med det problem, at de har en skolebygningsmasse, der er alt for stor til det antal elever, kommunen har.

Kommunernes Landsforening og for øvrigt en lang række andre har henvendt sig angående dette spørgsmål, og ministeriet har på denne baggrund sammen med de kommunale organisationer taget den nuværende udformning af bestemmelsen op til en generel overvejelse.

Jeg vil gerne understrege, at der ikke på indeværende tidspunkt er truffet beslutning om, at bestemmelsen skal ændres, men skulle resultatet af overvejelserne blive, at regeringen på et eller andet tidspunkt finder, at reglerne bør ændres, vil dette jo ske ved en lovændring, og det vil sige, at der vil blive al lejlighed til en helt åben og fordomsfri debat her i folketinget af den på det tidspunkt konkrete sag.

Steen Folke (VS):

Jeg havde egentlig ønsket, at ministeren havde bidraget til at forkorte dagsordenen ved simpelt hen at holde sig til at sige fast og klart nej, for så var den sag jo foreløbig klar nok. Men, sagde ministeren, og så kom alt det uldne bagefter alligevel. Det var det, jeg frygtede, for det viser, at der foregår disse overvejelser, som ministeren erkender, om at ændre bestemmelserne.

Jeg synes selvfølgelig, det er udmærket, at man siger, grundprincippet er rigtigt, men når man så siger, at man foretager visse overvejelser og kan diskutere reglerne osv., må jeg sige, at sagen jo er, at man kan lave disse regler om på en sådan måde, at grundprincippet bliver illusorisk, bliver sat ud af